

terne, medens disse bekjæmpe Fjenden, og saa kan endnu mindre en Kommando føres fra den flydende Defension, som Intet udretter, idet det er Forterne, som maa gjøre hele Tjenesten, saa jeg indser ikke Nødvendigheden af, at der skal være en fælles Kommando for disse to Afdelinger af Forsvaret mod Søfiden. Skulde det desuagtet være nødvendigt, at der er en fælles Kommando, ser jeg ikke rettere, end at Spørgsmaalet kan afgjøres i det Dieblif, Rampen forestaar, idet man da maa afgjøre, om det er Flaaden eller Forterne, der vil faae den overveiende Del af Forsvaret, og derefter give Kommandoen til den ene eller den anden af disse Afdelinger. Men det Rigtigste er vist, at Forttjenesten underlægges saa fuldstændig som muligt Landartilleriet, og Flaaden underlægges saa fuldstændig som mulig Marinens Overbestyrelse. Jeg tror, at dersom man gik til at lægge Forterne ind under Flaaden, vilde Forterne efterhaanden blive et lille Appendix, man vilde søge i Stedet for dem at faae saa meget flydende Forsvar som mulig til Stade for det faste Forsvar, og derfor maa jeg paa det Allerbestemteste modsætte mig, at der bliver oprettet en saadan Fortafdeling, og at Fortartilleriet overgik fra Søen til Flaaden. Jeg ser ikke Nytten af det, jeg ser kun Staden og tillige, at det er et Tab for det Baaben, som hidtil har besørget denne Tjeneste, idet det derved mister mange Kræfter, som give dette Baaben i det Hele Konsistens. So flere Kræfter jo mere Konsistens. Fremdeles er det min Mening, som jeg sagde før, at et særegent Marineartilleri vil blive et altsor lille Baaben, til at det vil kunne udvikle sig paa nogen heldig Maade her tillands.

Der er et Punkt i Lovforslaget, hvor der er Samstemning mellem Regjeringens Forslag og det af Folkethinget vedtagne Forslag, og det er angaaende Sømneafdelingen. Den ærede Minister udtalte, at han havde Betæneligheder ved at lægge denne Afdeling fra Ingenieurkorpset over til Marinen, og jeg maa sige, at jeg i høi Grad deler disse Betæneligheder. Den egentlige Aktivitet, der bliver for Flaaden med Hensyn til Minerne, er Anvendelsen af de aktive Sømner. Flaaden skal seile disse Miner henimod de fjendtlige Skibe og føre dem ind paa Fjenden, det være sig nu ved at føre Torpedoerne paa Stager eller ved at udskyde Torpedoer, saaledes som man i den senere Tid har fundet paa. Hele det passive Forsvar med Minerne, der i Udstrækning er det stærste, og som kræver det største Materiel, fordrer ikke anden Medvirkning fra Flaaden end Udlægningen. Nu er hele Sømnermateriellet blevet udvirket, som jeg tror, paa en fortrinlig Maade af Sømnekorpset. Der kunde fra første Færd være Spørgsmaal, om det skulde underlægges Ingenieur- eller Artilleri-Korpset, idet det forudsætter Anvendelsen af explosive Stoffer. Disse anvendes ganske vist i meget høi Grad af Artilleriet, men da Ingenieurkorpset har Betsjeningen af Minerne paa Land, og Artilleriet har meget

indskrænkede Kræfter, er det meget naturligt, at denne Tjeneste gaar over til Ingenieurkorpset. Dette har nu skaffet sig en stor Færdighed i Tilberedelsen og Udviklingen af disse Miner, og det forekommer mig at være et stort Spørgsmaal, om det samme maatte blive Tilfældet, naar det var blevet lagt ind under Marinen. En saadan lille Afdeling kan jo ikke bestaa som Afdeling for sig, der maa altid blive en Bølg mellem Officererne, og dette vil nærmest undgaas ved at lægge den under Ingenieurkorpset, der fastholder sine Officerer saa længe som muligt i Tjenesten. Jeg gjorde det samme gjældende før, at Søofficererne maa ønske at komme bort fra en saadan Stilling for at faae deres Farter. Jeg kunde ønske, at Forholdet vilde udvikle sig saaledes, at alle Søofficerer bleve oplærte i den Torpedo-Tjeneste, som maatte foresalbe, nemlig at seile Torpedoer hen imod Skibe og at modtage Materiellet fra en Mineafdeling, der stod under Ingenieurkorpset. Det er altid ueheldigt at skulle have flere Laboratorier, eller hvad man nu vil kalde dem, til at lave disse Miner. Da man har set, at der virkelig er blevet uddannet noget udmærket Godt under Ingenieurkorpset, vil det være betænkeligt at lægge det andetsteds hen. Jeg haaber nu ikke, at man vil opfatte dette, som om jeg vilde sige noget Fornærmeligt om Flaadens Officerer; tværtimod, deres Interesser maa gaa en anden Vej, de maa ogsaa selv ønske at komme bort derfra. Da jeg nu har berørt disse to Punkter, har jeg tillige omtalt det Væsentligste af, hvad jeg har at sige. Jeg skal endnu tilføie, at jeg slutter mig til de Udtalelser, der ere faldne om Indkaldelsen og om Søværnets Undervisningsanstalter, og jeg skal sluttelig gjøre den Bemærkning, at det Gæste, som jeg anser for en Forbedring i det Lovforslag, vi have faaet her ind, er, at Forfremmelsesraadet er optaget. Jeg anser det i det Hele taget for en Sikring for Officerskorpset, at der er et saadant Forfremmelsesraad og Forfremmelseslister, og derfor vil jeg sætte Pris paa, at Forslaget paa dette Punkt bliver gennemført.

Fjessen: Jeg behøver ikke at sige, at jeg hverken med Hensyn til Overveielser eller Kjendskab eller Erfaring i den foreliggende Sag staar paa lige Trin med nogen af de foregaaende Talere, men jeg har paa den anden Side en saa levende Interesse for, at den Ordning af Søværnet, der tilstræbes, maa blive saa god som mulig, at jeg, skjøndt jeg er Lægmand, dog vil tillade mig et Par Ord derom. — Jeg kan i alt Fald henvise til, at Mangel paa Sagkundskab ikke andetsteds har afholdt fra at gjøre sig meget gjældende. Men jeg vil dog tilføie, at jeg paa ingen Maade drifter mig til at overtage nogen Lødsjeneste eller noget Lødsansvar. De Punkter, der ere blevne behandlet af de foregaaende ærede Talere, ere ganske vist af stor Betydning; men der er dog et